

Latvijas Mediju
ētikas padome

**ĪSUMĀ PAR
MEDIJU ĒTIKU UN
PAŠREGULĀCIJU**

Rīgā, 2020

Priekšvārds

Mūsdienās aiz vien straujāk mainās mediju vide un pieaug tās tvērums. Šajā informācijas laikmetā vienlaicīgi pieaug arī cilvēku interese par satura kvalitāti, kas ir cieši saistīta ar mediju ētiku.

Mediju pasniegtās informācijas kvalitātei ir būtiska nozīme sabiedrības kritiskās domāšanas veicināšanā, kas ir svarīga prasme informācijas laikmetā, kad cilvēka ikdiena ir piesātināta ar dažāda veida informāciju televīzijā, presē, radio, mediju interneta vietnēs un sociālajos medijos. Mediju ētika pasaulē un Latvijā tiek uzmanīta lielākoties ar pašregulācijas mehānismiem, kuros mediju nozares organizācijas un uzņēmumi piekrīt kopīgi izstrādātos ētikas kodeksos nostiprinātiem principiem.

2019. gada 22. novembrī biedrības "Latvijas Mediju ētikas padome" rīkotajā diskusijā "Mediju ētika 101*" tika apspriesti aktuālie mediju ētikas jautājumi un izaicinājumi. Pasākums sastāvēja no Venta Siļa – Rīgas Stradiņa universitātes asociētā profesora un filozofa, izpētes prezentācijas par mediju ētiku postpatiesības laikmetā, kā arī zvērinātu advokātu biroja "Sorainen" advokātu Ievas Andersones un Andra Tauriņa izpētes prezentācija par mediju ētikas regulāciju ārvalstīs un Latvijā. Pēc iepazīšanās ar veiktajām izpētēm sekoja paneldiskusija, kurā ar saviem viedokļiem dalījās Stokholmas Ekonomikas augstskolas Rīgā Mediju studiju centra vadītāja Sabīne Sīle-Eglīte, žurnāliste un raidījumu producete Inese Liepiņa, Latvijas Žurnālistu asociācijas valdes loceklis un žurnālists Arnis Krauze un vairāku podkāstu, raidījumu vadītājs un mūziķis Jānis Krīvēns. Ar mediju ētikas un pašregulācijas jautājumu analīzi, balstoties uz pasākumā paustajām idejām un atziņām, ir iespējams iepazīties plašāk biedrības "Latvijas Mediju ētikas padome" izveidotajā materiālā "Mediju ētika un pašregulācija kā uzraudzības mehānisms", kas pieejams biedrības tīmekļa vietnē www.lmepadome.lv.

Šajā materiālā Jūs varēsiet īsumā iepazīties ar mediju ētikas jēdzienu, mediju ētikas nozīmi gan mediju profesionāļiem, gan auditorijai, pašregulācijas sasaisti ar mediju ētiku, kā arī nozares profesionāļu atziņām

Materiāls izstrādāts, ievērojot biedrības Latvijas Mediju ētikas padome pasākumā Mediju ētika 101* izdarītos secinājumus, ņemot vērā nozares profesionāļu komentārus un ieteikumus.

Kultūras ministrija

Informatīvais materiāls par Mediju ētikas padomes darbu un mediju vidi sagatavots ar Kultūras ministrijas finansiālu atbalstu līdzdarbības līguma par valsts pārvaldes uzdevuma – sabiedrības kritiskās domāšanas stiprināšana attiecībā uz mediju saturu un mediju atbildīguma veicināšana - veikšanu ietvaros.

Latvijas Mediju
ētikas padome

Mediju ētika

Jēdziens “ētika” sevī ietver principus, indivīda rīcību, attiecības, to vērtējumu un zinātnisku sistemizāciju. Aplūkojot ētiku no zinātniskās sistemicāzijas aspekta, var secināt, ka ētikai, pēc filozofu un akadēmiķu uzskatiem un skaidrojumiem, ir astoņi virzieni:

- 1) antropoloģiskā izpratne;
- 2) normatīvā izpratne;
- 3) rūpes par sevi;
- 4) dabiskā saprātīguma, jeb tikumu ētika;
- 5) analītiskā, jeb morāles valodas analīzes ētika;
- 6) komunikatīvā ētika;
- 7) konsekvenciālā, jeb seku ētika: utilitārisms un pragmatisms;
- 8) komunitārā ētika.¹

Mediju ētika sastāv no vairākiem ētikas virzieniem – normatīvās ētikas izpratnes, komunitārās ētikas, komunikatīvās ētikas un tikumu ētikas. Morāles organizācijas un institucionalizācijas rezultātā ir iespējama ētikas uzraudzība.²

Šajā kontekstā ētika kā termins raksturo kādu pieņemtu uzskatu sistēmu, kas ir balstīta uz morālēm, tamdēļ nav vienas pareizas atbildes, taču par ētisku tiek pieņemts tas, kas šķiet “labi”, jebšu, atbilst morālēm lielākajai cilvēku daļai konkrētajā grupā.³

Nemot vērā, ka žurnālistika demokrātiskā vidē darbojas sabiedrības interesēs, un tā ir nepieciešama, lai sistēmas (demokrātijas) pilsoņi uzzinātu par svarīgiem un aktuāliem notikumiem, lai zinātu, kā sevi pārvaldīt,⁴ ir ļoti svarīgi, lai indivīdi, kas pilda žurnālistu darbu un mediji, kas šo informāciju izplata, ievērotu pamatprincipus, nekaitējot sabiedrībai, sniedzot tiem nepatiesu, sagrozītu, naidu kurinošu, diskriminējošu, vai kādā citādā veidā būtiski nelabvēlīgi ietekmējošu saturu.

Mediju ētikas kā sevišķas mediju darba sastāvdaļas nozīme palielinās, jo komunikācijas tehnoloģiju attīstības un globalizācijas rezultātā mazinās profesionālu žurnālistu vieta starp visām pieejamajām informācijas radīšanas un iegūšanas iespējām. Informācijas radīšanas un izplatīšanas iespēja mūsdienās kļūst arvien pieejamāka ikvienam indivīdam, tādā veidā mazinot izplatītās informācijas kvalitāti un ētikas principu ievērošanu informācijas sagatavošanā.⁵

¹ Skaidrīte Lasmane, *Komunikācijas ētika*, Latvijas Universitāte, 2012, lpp 12- 12.

² Skaidrīte Lasmane, *Komunikācijas ētika*, Latvijas Universitāte, 2012, lpp 34- 39.

³ (*Definition of ethics from the Cambridge Academic Content Dictionary* © Cambridge University Press), Pieejams: <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/ethic>

⁴ Elliott, D. (1988). “All is not relative: Essential Shared Values and the Press.” *Journal of Mass Media Ethics*, 3(1), p. 28–32.

⁵ Skaidrīte Lasmane, *Komunikācijas ētika*, Latvijas Universitāte, 2012, lpp 168- 169.

Lai sekmētu kvalitatīvu mediju darbību, mediji un mediju nozares profesionāļi ievēro vispārējus ētikas standartus. Vadīšanās pēc vispārējiem ētikas standartiem ir svarīga vairāku iemeslu dēļ:

- 1) mediju saturs ietekmē un veido tā patērētāja informācijas telpu;
- 2) noteiktai konkrētā medija patērētāju grupai ar laiku izveidojas uzticība medijam, līdz ar to patērētājs neapšaubā konkrētajā medijā izplatīto informāciju;
- 3) mūsdienās, it sevišķi interneta vidē, ir daudz nepatiesas, neētiskas un neobjektīvas informācijas.

Demokrātiskā vidē žurnālisti bauda arī noteiktas priekšrocības un tiesības, piemēram, vārda brīvību, tiesības saņemt informāciju no valsts un sabiedriskajām organizācijām, saņemt informāciju par publisko līdzekļu izlietojumu, saņemt dažādu informāciju, kas attiecas uz kriminālprocesiem, tiesības apstrādāt fizisku personu datus žurnālistikas mērķiem, tiesības neizpaust informācijas avotu, u.c.⁶ Žurnālistiem ir tiesības un priekšrocības informācijas iegūšanai, jo tie pilda sabiedrībai nozīmīgu darbu, taču tas tiem vienlaikus uzliek pienākumu šīs tiesības un priekšrocības izmantot godprātīgi. Lai sekmētu žurnālistu un mediju profesionalitāti un godprātību, žurnālistu pārstāvētās organizācijas pievienojas ētikas normu ievērošanai, kas ir iekļautas ētikas normu kodeksos. Pasaulē nav universāla mediju ētikas kodeksa vai likuma, kam piekristu visi žurnālisti un mediji, taču lielākais vairums mediju ētikas kodeksu balstās piecās pamatvērtībām jeb pamatprincipos⁷, un tie ir:

1. Patiesība un precizitāte

(Truth and accuracy)

Ne vienmēr ir iespējams garantēt patiesību, taču vienmēr ir iespējams pārbaudīt faktus, kas arī ir viens no žurnālistikas pamatmērķiem. Vienmēr ir jācenšas pēc iespējas precīzāk atspoguļot nepieciešamos faktus un tos pārbaudīt, ja informāciju nav iespējams apstiprināt – par to jāinformē auditorija, vai arī informāciju nedrīkst publicēt.

⁶ Re:Baltica, SSE Rīga Mediju studiju centrs, *Rokasgrāmata žurnālistiem: īsi par mediju likumiem*, (2018).

⁷ *The 5 Principles of Ethical Journalism*, Pieejams: <https://ethicaljournalismnetwork.org/who-we-are/5-principles-of-journalism>

2. Neatkarība

(Independence)

Žurnālistam un medijam ir jābūt neatkarīgam tādā nozīmē, ka tie nedrīkst oficiāli vai neoficiāli sniegt un izplatīt informāciju kādu politisko, korporatīvo vai kultūras interešu vārdā. Žurnālistam ir jādara zināma jebkāda informācija, kas varētu radīt interešu konfliktu, gan redakcijai, gan auditorijai.

3. Taisnīgums un objektivitāte

(Fairness and impartiality)

Lielai daļai stāstu vai ziņu ir vairākas iesaistītās puses. Kaut arī nav pienākums katrā darbā izklāstīt pilnīgu visu iesaistīto pušu redzējumu, saturam ir jābūt balansētam un tam ir jāpiešķir konteksts, lai stāsts vai ziņas nebūtu vienpusējas.

4. Cilvēcīgums

(Humanity)

Izplatītajam saturam nevajadzētu nodarīt kaitējumu sabiedrībai. Saturs var būt nepatīkams vai sāpīgs, taču jāapzinās vārdu ietekmi uz sabiedrību un publicitātes ietekmi uz iesaistītajām pusēm.

5. Atbildīgums

(Accountability)

Profesionālas un atbildīgas žurnālistikas pazīme ir spēja saukt sevi pie atbildības, kad tiek pieļautas kļūdas. Kad tās tiek pieļautas, tās ir jāatzīst un jāizlabo. Nav iespējams mainīt ko auditorija saka vai raksta, taču kļūdu vai negodprātības gadījumā ir jānodrošina tiesiskās aizsardzības iespējas.⁸

⁸ The 5 Principles of Ethical Journalism, Pieejams: <https://ethicaljournalismnetwork.org/who-we-are/5-principles-of-journalism>

Pašregulācija

Pašregulācija – (eng. *Self-regulation*) nozīmē sevis, savu darbinieku, profesijas vai nozares uzmanīšanu. Pašregulācija galvenokārt tiek izmantota, lai tiktu ievēroti savstarpēji pieņemti noteikumi, visbiežāk, ētiskas un profesionālas darbības nodrošināšanai.

Pašregulācijas jēdziens var radīt pretrunīgu iespaidu, jo, kā gan ir iespējams regulēt pašam sevi, un, kas garantē pašregulācijas mehānismam nepārvērsties par sev izdevīgu noteikumu izveidošanu, lai ar tiem novērstu sabiedrības šaubas, kad tās rodas par noteikumu ievērošanu? Skatoties no otras puses, cilvēku dabā ir apšaubīt augstākas autoritātes izveidotus noteikumus, tāpēc, bieži vien, daudz labprātīgāk cilvēki seko noteikumiem, par kuriem tie paši ir vienojušies.⁹ Pašregulācija var tikt izmantota vairākiem mērķiem – patērētāja vēlmju dēļ, lai veicinātu konkrētajai nozarei vai sfērai attiecīgo ētikas normu ievērošanu, lai celtu nozares reputāciju, vai arī, lai harmonizētu kādas nozares spēles noteikumus, pašregulācija var kalpot arī, lai netiktu ieviests stingrāks regulējums no valsts puses.¹⁰

Jebkura veida regulācija sastāv no trim elementiem:

Noteikumi noteikumu kopums, kuri jāievēro;

Noteikumu uzraudzība ieviesto noteikumu uzraudzīšana un situācijas izskatīšana, lai tiktu konstatēts vai noteikumi ir vai nav pārkāpti;

Noteikumu piemērošana izpildoties normas sastāvam ir piemērojamas sekas, kas noteiktas normā.

Pašregulācijas gadījumā noteikumus izveido paši regulācijas subjekti, nevis likumdevējs. Pašregulācijai ir vairāki modeļi, piemēram, nozare var izveidot noteikumus, taču uzraudzības un piemērošanas funkciju atstāt valsts ziņā, vai arī tikai piemērošanu atstāt valsts ziņā. Šādos gadījumos tā tiek saukta par kopregulāciju.¹¹ Pašregulācijas gadījumā nozare ir atbildīga par visu trīs posmu nodrošināšanu. Pašregulācijai, tā pat kā citiem regulācijas mehānismiem ir savas stiprās un vājās puses.¹²

⁹ Richard A. Booth, "Self-Regulation in a Democratic Society," *Journal of Air Law and Commerce* 50, no. 3 & 4 (1985): 491-512

¹⁰ Angela J. Campbell, "Self-Regulation and the Media," *Federal Communications Law Journal* 51, no. 3 (May 1999): 711-772

¹¹ Ray Finkelstein; Rodney Tiffen, "When Does Press Self-Regulation Work," *Melbourne University Law Review* 38, no. 3 (2015): 944-967

¹² Turpat (11)

Mediju pašregulācija un ētikas uzraudzība

Mediju pašregulācijas pirmsākumi ir meklējami Amerikas Savienotajās valstīs, 20. gadsimta divdesmitajos gados, kad no paša sākuma pašregulācija bija vērsta tieši uz radio pakalpojumiem to plašās uztveramības dēļ.¹³

Iepazīstoties ar pašregulācijas analīzi, var secināt, ka pašregulācija ir noderīgs mehānisms, ar kura palīdzību var panākt dažādus vēlamus rezultātus. Pašregulācija ir plaši pielietota dažādās organizācijās, profesijās un nozarēs, lai celtu profesionālās darbības standartus, nostiprinātu darbības pamatprincipus, celtu nozares reputāciju un novērstu potenciāli neētisku darbību. Vienlaikus pašregulācija ir guvusi īpaši plašu pielietojumu tieši mediju jomā piecu tālāk norādīto apsvērumu dēļ.

1

Pašregulācija saglabā redakcionālo brīvību

2

Pašregulācija palīdz samazināt valsts iejaukšanos

3

Pašregulācija veicina mediju kvalitāti

4

Pašregulācija kalpo kā pierādījums mediju atbildībai

5

Pašregulācija palīdz sabiedrībai sasniegt medijus¹⁴

Pašregulācijai nekādā mērā nedrīkst piedēvēt jebkādas cenzūras vai pašcenzūras īpašības, jo mediju pašregulācija it īpaši uzsver redakcionālo un vārda brīvību. Pašregulācijas mērķim izveidotie ētikas kodeksi nosaka minimālos ētikas un uzvedības noteikumus, lai celtu un izkoptu profesionālos standartus, kā arī celtu mediju darba kvalitāti. Pašregulācija mediju jomā paver jaunas iespējas profesionālajai izaugsmei, jo, piekrītot izstrādātajam ētikas kodeksam, pats medijs norāda uz vēlmi attīstīties un spert soļus iepretim sava satura kvalitātes celšanai. Ir svarīgi izcelt, ka mediju pašregulācijas mehānismi savā būtībā nav domāti, lai sodītu, bet gan veicinātu visas mediju vides attīstību.

Mediju pašregulācija ir svarīga demokrātiskas kultūras attīstībai un izkopšanai, jo demokrātija ir arī spēja racionāli un taisnīgi izskatīt jautājumus strīda situācijās. Tieši caur pašregulāciju cilvēkiem ir iespēja samērā ātri un efektīvi šādos gadījumos saņemt atbildes vai situācijas novērtējumu. Ir svarīgi, ka pati nozare atzīst kolēģu pieļautās kļūdas un uz to norāda, jo tas vairo uzticamību medijiem, kas tuvina medijus sabiedrībai.¹⁵

No vārda "pašregulācija" izriet, ka medijiem pašiem ir jābūt ar iniciatīvu uzlabot un regulēt mediju vidi, jo tikai tādā veidā pašregulācija var darboties un sasniegt savus mērķus, nevis eksistēt tikai formāli.

¹³ Angela J. Campbell, "Self-Regulation and the Media," *Federal Communications Law Journal* 51, no. 3 (May 1999): 711-772

¹⁴ Miklós Haraszti, *"The Media Self-Regulation Guidebook"*, Vienna: OSCE Representative on Freedom of the Media, 2008

¹⁵ Turpat (13)

Nozares profesionāļu domas par mediju ētiku un esošajiem izaicinājumiem

Pasākumā paustās atziņas ir iekļautas biedrības izstrādātajā materiālā “Mediju ētika un pašregulācija kā uzraudzības mehānisms”, ar ko ir iespējams iepazīties biedrības mājaslapā: www.lmepadome.lv Šajā materiāla daļā būs iespējams iepazīties ar būtiskākajām nozares profesionāļu paustajām atziņām. Ja šo lasot, rodas vēlme redzēt visu pasākuma ierakstu, to ir iespējams izdarīt biedrības “Latvijas Mediju ētikas padome” Youtube kontā.¹⁶

Sabīne Sīle-Eglīte

Ir svarīgi, ka mediju ētikas uzraugs nodarbojas ne tikai ar ētikas pārkāpumu konstatēšanu medijos vai žurnālistu darbā, bet arī pamatvērtību aizstāvēšanu, piemēram, vārda brīvību.¹⁷

Jānis Krīvēns

Jaunajos medijos ētika ir relatīvs jēdziens, jo ir mazāk noteikumu, taču atbildīgam satura veidotājam savai auditorijai ir jāatgādina, ka tai pašai ir jāizanalizē pasniegtā informācija, jo autors operē ar dažādiem faktiem kopā ar savu, vai citu viedokli par konkrēto jautājumu. Pasniegtais saturs nav vienīgā patiesība, bet gan konkrētas personas redzējums.¹⁸

Inese Liepiņa

Kļūdas medijos ir jāatzīst un jālabo, svarīgi ir tas, lai šie labojumi tiktu izcelti, lai vairotu sabiedrības uzticēšanos, nevis jāizdara tas pēc iespējas nepamanāk, tikai, lai ziņu atsaukums vai labojums tiktu izdarīts formāli. Kļūdu atzīšana un labošana ir brieduma pazīme un sabiedrība ir jāradina pie tā, ka kļūdīties ir cilvēcīgi.¹⁹

Arnis Krauze

Mediju ētikas uzraugiem ir jābūt uzmanīgiem, kā arī jāizprot, kas ir sūdzības iesniedzējs, un sūdzības konteksts, lai nepieļautu to, ka nelabvēli izmanto mediju ētikas uzraugu žurnālista darba kavēšanai.²⁰

¹⁶ Diskusijas "Mediju ētika 101*" tiešraides videoieraksts, Pieejams:

<https://www.youtube.com/watch?v=knWLDEjPSGI>

¹⁷ Sabīne Sīle-Eglīte - diskusija "Mediju ētika 101*"

¹⁸ Jānis Krīvēns - diskusija "Mediju ētika 101*"

¹⁹ Inese Liepiņa - diskusija "Mediju ētika 101*"

²⁰ Arnis Krauze - diskusija "Mediju ētika 101*"

Klasisko mediju izaicinājums mūsdienās ir informācijas pasniegšanas veids, jo jaunākās paaudzes vairs medijos nemeklē saturu, kas tiek pasniegts klasiskā viedā, bet gan interesanto, patieso un autentisko, tāpēc ir jādomā arī par to, lai saturu, iespējams, pasniegtu attiecīgajām auditorijām interesējošas un labi zināmas personas.²¹

Svarīgs faktors politiskā plurālisma nodrošināšanā un žurnālistu profesionalitātes izpausmē ir žurnālistu autonomija un brīvība.²²

Satura veidotājam un pasniedzējam ir ļoti svarīgi izveidot savstarpēju uzticības saikni ar auditoriju, un to ir iespējams izdarīt, ja satura veidotājs un pasniedzējs pats savā darbā ievēro noteiktu ētikas normu kopumu.²³

Mediju pašregulācijas mehānismi savā būtībā nav domāti, lai sodītu, bet gan veicinātu visas mediju vides attīstību.

Vispirms esi cilvēks un pēc tam – žurnālists. Tas nekavē žurnālistiku.²⁴

Ir iespējams izveidot pelnošu, kvalitatīvu mediju, kas nenodarbojas ar dzeltenās preses, vai arī tā saucamo “klikšķu ēsmu” publicēšanu.²⁵

Medjiem šajā laikmetā ir jābūt attālināties no standarta, ka pilnīgi visām pusēm ir jādod vienāds ētera laiks un iespēja izteikties, jo ir jāpārdomā kas un kāpēc ir visas puses, un vai dodot tām spēju izteikties, medijs ar savu darbu nepalīdz aplamu faktu vai sensacionālu ideju sasniegšanai lielākai sabiedrības daļai.²⁶

²¹ Jānis Krīvēns, Arnis Krauze, Sabīne Sīle – Eglīte - diskusija “Mediju ētika 101”

²² Zelče, Vita (zin. red.). *Latvijas mediju vides daudzveidība*. Rīga: LU Akadēmiskais apgāds, 2018. 551 lpp

²³ Sabīne Sīle-Eglīte - diskusija “Mediju ētika 101”

²⁴ Bob Woodward on Ethics and the State of Journalism Today, Pieejams:

<https://alcalde.texasexes.org/2014/10/bob-woodward-on-ethics-and-the-state-of-journalism-today/>

²⁵ Turpat (23)

²⁶ Vents Sīlis, Arnis Krauze - diskusija “Mediju ētika 101”

Pēcvārds

Pilnīgākam ieskatam mediju ētikā un pašregulācijā aicinām iepazīties ar Ar Biedrības “Latvijas Mediju ētikas padome” izveidoto informatīvo materiālu “Mediju ētika un pašregulācija kā uzraudzības mehānisms”, kur mediju ētika un pašregulācija tiek analizēta sīkāk. Materiāls pieejams biedrības tīmekļa vietnē www.lmepadome.lv.

Biedrība “Latvijas Mediju ētikas padome” pateicas pasākuma “Mediju ētika 101*” dalībniekiem, apmeklētājiem un attālinātajiem sekotājiem. Latvijas Mediju ētikas padome pateicas Latvijas Republikas Kultūras ministrijai par pasākuma finansiālo atbalstu, kā arī pasākuma tehniskajam nodrošinājumam no BIROJNĪCA, LETA un We Shoot Stories.

Latvijas Mediju ētikas padome uzsver, ka ar mediju ētikas palīdzību ir jāveicina sabiedrības izpratnes un kritiskās domāšanas veicināšana, kā arī sabiedrībai pašai ir jācenšas pielāgoties digitalizācijas laikmeta prasībai pēc rūpīgākas satura analīzes.

Mediju ētikas uzraudzība ir kopīgs mediju, žurnālistu un arī sabiedrības darbs. Tāpēc, lūdzam, sekot līdzī notiekošajam mediju vidē un vajadzības gadījumā izmantot Latvijas Mediju ētikas padomes piedāvātās iespējas pārkāpumu izvērtēšanai un novēršanai. To ir iespējams izdarīt gan elektroniskā formātā biedrības “Latvijas Mediju ētikas padome” interneta vietnē www.lmepadome.lv, gan rakstiskā formātā, nosūtot sūdzību vai jautājumu uz juridisko adresi. Vienlaikus, ja iespējamais ētikas normu pārkāpums tiešā veidā nav skāris Jūs, taču, Jūsprāt, būtu nozīmīgi, lai konkrēto situāciju novērtētu Latvijas Mediju ētikas padome, aicinām sniegt viedokli biedrības interneta vietnes sadaļā “Sniedz Viedokli!”.

Latvijas Mediju ētikas padome atgādina, ka tās mērķis nav sodīt, bet gan veicināt un attīstīt ētisku mediju vidi Latvijā caur sabiedrības, mediju un žurnālistu izglītošanu un vispārējas sabiedrības izpratnes par ētiska rakstura jautājumiem veicināšanu.

